

den Tankegang, at det, vi skulle ind paa, er ikke det, som Konseilspræsidenten omtalte, at man skal gaa den rolige, sindige, saglige Forhandlingsvej og gennem den se at komme til en Overenskomst med det andet Ting; det er Kampens Vej, man skal gaa, man skal se om muligt at komme ind paa en ny Forfatningskamp. Jeg tror, det er det, der skiller i Øjeblikket; vi have her Udtalelser fra den ærede Konseilspræsident og det ærede Medlem fra Middelfart, der ikke ere i den fuldeste Overensstemmelse, idet de markere to højst forskellige Standpunkter og pege i to højst forskellige Retninger.

Jeg har villet fremhæve dette som det Udbytte, jeg har haft af den politiske Forhandling, der er ført her i disse Dage, at der staar to saadanne Modsætninger overfor hinanden, og jeg er jo ikke blind for, at disse Modsætninger ogsaa findes ude i Befolkningen. Hvorledes Valget vil falde her i den nærmeste Fremtid, vil Tiden vise, men jeg haaber, og jeg har Grund til at gaa ud fra, at Flertallet indenfor Reformpartiet er mere og vil være mere enigt med Konseilspræsidenten end med det ærede Medlem for Middelfart. Det ærede Medlem for Middelfart tilføjede, at han brød sig ikke om at kaldes ministeriel. Jeg tror ogsaa, at det vilde være et Ukvemsord, hvis man vilde anvende det overfor det ærede Medlem, og det vil jeg ikke, hverken overfor det ærede Medlem eller overfor noget andet Medlem. Men han føjede til, at uagtet han ikke ønskede at betegnes som ministeriel, var han „af et godt Hjerte“ i Stand til at støtte dette Ministerium. Men da han senere skulde udvikle, hvorledes dette gode Hjertelag skulde give sig Udtryk overfor Ministeriet, viste det sig, at det skulde give sig Udslag i at amputere Ministeriet. Allererst vilde han nemlig af med Krigsministeren, denne Minister kan han ikke udstaa. Det er jo dog en egen Maade at støtte Ministeriet paa og vise godt Hjertelag paa. (*Fogtmann*: Det kan være en god Maade.) Det ærede Medlem for Holbæk siger, at det kan være en god Maade. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem har Tendens i samme Retning, men det kunde ogsaa være, at disse ærede Medlemmer, dersom de paa en saa fremtrædende Maade

først havde vist deres gode Hjertelag overfor Krigsministeren og havde faaet Blod paa Tand, gik videre; hvem borger saa for, at Turen ikke kom til Justitsministeren. (Afbrydelse af *Fogtmann*.) Det ærede Medlem siger, at det godt kunde ske, ja, det tror jeg ogsaa. Naar de saa havde faaet Ram paa ham, kunde Turen jo komme til Landbrugsministeren. (*Fogtmann*: Det tror jeg ikke.) Naa, ja, ja, men jeg vil dog konstatere, at end ikke Kultusministeren er gaaet Ram forbi for den stærke Kritik, som Uroens Mænd have gjort sig til Talsmænd for siden sidste Rigsdagssamling. Jeg er tilbøjelig til at tro, at fik man Lov til at rasere først den ene og saa den anden Minister, var Spillet gaaende, saa er man ikke sikker paa, hvor det kunde ende.

Jeg vil sige, at jeg kan ikke rigtig forstaa det gode Hjertelag, man paa den Maade viser overfor Ministeriet, det er et tvivlsomt Venskab, et meget tvivlsomt Hjertelag (Afbrydelse af *Fogtmann*). Det ærede Medlem for Holbæk afbryder mig og vil have, at det skal kaldes et godt Venskab; ja, jeg er ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem for Holbæk er i den Grad enigt med det ærede Medlem for Middelfart, for saa vidt kan jeg altsaa se, at det ærede Medlem for Middelfart ikke staar ene med sine Anskuelse. Det havde jeg heller ikke troet, han gjorde; men da det ærede Medlem for Holbæk ikke har taget Ordet, men kun sekunderet mig, hvad jeg takker ham for, er det kun et Vidnesbyrd om, at der er en Fløj, om end kun en lille Fløj, indenfor Reformpartiet, som det ærede Medlem fra Middelfart saa klart, saa aabenhjertigt har gjort sig til Talsmand for.

Hvad nu for øvrigt Krigsministeren angaar, siden det er det Medlem af Ministeriet, som man har saa meget at indvende imod, maa jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere en ganske kort Udtalelse om den højtærede Krigsminister, der findes i Bladet „Politiken“ for 30. April 1903, altsaa for godt et Aar siden. Det hedder der: „Hr. Madsen forsømmer ikke nogen Lejlighed til at vise sig som en god Venstremand og en oprigtig Demokrat, og han indfører fortræffelige Foranstaltninger i Hæren,